

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

במדבר פרק א'

(כד) וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים: (כד) וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים: (כד) וְיִשְׁקֵי יְתָ אֶתְתָּא יְת מִיָּא מְרִירָא מְלֻטְטִיא וְיַעֲלוּן בָּהּ מִיָּא מְלֻטְטִיא לְמִרְרוּ:

(כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהִגִּיף אֶת הַמִּנְחָה לְפָנָי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: (כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהִגִּיף אֶת הַמִּנְחָה לְפָנָי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: (כה) וְיִסֵּב כֹּהֵנָא מִיָּדָא דְאַתְתָּא יְת מִנְחַת קְנָאֹתָא וִירִים יְת מִנְחַתָּא קָדָם יְיָ וְיִקְרַב יְתָ לְמִדְבַּחָא:

(כו) וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֻזְבֻּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם: (כו) וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֻזְבֻּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם: (כו) וְיִקְמוֹץ כֹּהֵנָא מִן מִנְחַתָּא יְת אֻזְבֻּרְתָּהּ וְיִסֵּק לְמִדְבַּחָא וּבְתֵר כּוּן יִשְׁקֵי יְת אֶתְתָּא יְת מִיָּא:

(כז) וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיְתָה אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצִבְתָּהּ בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרֻכָּהּ וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאַלְהָ בְּקָרֵב עַמָּהּ: (כז) וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיְתָה אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצִבְתָּהּ בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרֻכָּהּ וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאַלְהָ בְּקָרֵב עַמָּהּ: (כז) וְיִשְׁקָה יְת מִיָּא וְתִהִי אִם אֶסְתָּאֲבַת וְשִׁקְרַת שִׁקְרָ בְּבַעֲלָהּ וְיַעֲלוּן בָּהּ מִיָּא מְלֻטְטִיא לְמִרְרוּ וְיִפְחֹן מַעְהָא וְתִתְמַסִּי יְרֻכָּהּ וְתִהִי אֶתְתָּא לְלוֹט בְּגוּ עַמָּהּ:

(כח) וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטִהַרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זָרַע: (כח) וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטִהַרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זָרַע: (כח) וְאִם לֹא אֶסְתָּאֲבַת אֶתְתָּא וְדִכְיָאָה הִיא וְתִפּוֹק זַכָּאָה וְתַעֲדֵי עַדוּי:

(כט) זאת תזרת הקנאות אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: (כט) זאת תזרת הקנאות אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: (כט) דָּא אֻרִיתָא דְקְנָאֹתָא דִּי תִסְטִי אֶתְתָּא בֵּר מִבְּעִלָּה וְתִסְתָּאֲב:

(ל) או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: (ל) או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: (ל) או גְּבֵר דִּי תַעֲבֵר עֲלוּהִי רֹחַ קְנָאָה וְיִקְנֵי יְת אֶתְתָּא וְיִקֵּם יְת אֶתְתָּא קָדָם יְיָ וְיַעֲבֵר לָהּ כֹּהֵנָא יְת כָּל אֻרִיתָא דְהָא:

(לא) ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עוונה: (לא) ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עוונה: (לא) וְיְהִי זַכָּאָה גְּבֵרָא מְחֻבָּבָא וְאַתְתָּא הִיא תִקְבֵּל יְת חֻבָּבָהּ:

ו (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וּמִלִּיל יְיָ עִם מִשָּׁה לְמִימְרָ:

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לגדר גדר נזיר להזיר ליהוה: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לגדר גדר נזיר להזיר ליהוה: (ב) מְלַל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן גְּבֵר או אֶתְתָּא אֲרִי יִפְרֵשׁ לְמַעַד גְּדֵר נְזִירוּ לְמִיזֵר קָדָם יְיָ:

(ג) מיזר ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: (ג) מיזר ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: (ג) מְחַמֵּר חֲדַת וְעִתִּיק

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

יזר חל דחמר חדת וכל דחמר עתיק לא ישתי וכל מתרות ענבין לא ישתי וענבין רטיבין ויבשין לא ייכול:

(ה) כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: (ה) כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: (ה) כל ימי נזריה מכל דיתעבר מגפנא דחמרא מפורצנין ועד עצורין לא ייכול:

(ה) כל ימי נדר נזרו תעד לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: (ה) כל ימי נדר נזרו תעד לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: (ה) כל ימי נדר נזריה מספר לא יעבר על רישיה עד משלם יומיא דניגור קדם יי קדיש יהי מרבי פרוע שער רישיה:

(ו) כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: (ו) כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: (ו) כל יומין דניגור קדם יי על נפשא דמתא לא ייעול:

(ז) לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: (ז) לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: (ז) לאביו ולאמו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו:

(ח) כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: (ח) כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: (ח) כל ימי נזריה קדיש הוא קדם יי:

(ט) וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנהו: (ט) וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנהו: (ט) וארי ימות מתא עלוהי בתכף שלו ויסאב ריש נזריה ויגלח רישיה ביומא דרכותיה ביומא שביעאה יגלחנהו:

(י) וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: (י) וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: (י) וביומא תמינאה ייתי תרין שפנינין או תרין בני יונה לות כהנא לתרע משפן זמנא:

(יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: (יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: (יא) ויעבר כהנא חד לחטאתא וחד לעלתא ויכפר עלוהי מדחב על מתא ויקדש ית רישיה ביומא ההוא:

(יב) והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: (יב) והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: (יב) ויזר קדם יי ית יומי נזריה וייתי אמר בר שתייה לאשמא ויומיא קדמאי יבטלו ארי אסתאב נזריה

(יג) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: (יג) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: (יג) ודא אורייתא דנזירא ביום משלם יומי נזריה ייתי יתיה לתרע משפן זמנא:

(יד) והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: (יד) והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: (יד) ויקרב ית קרבניה קדם יי אמר בר שתייה שלים חד לעלתא ואמרתא חדא בת שתייה שלמתא לחטאתא ודכר חד שלים לנכסת קודשיא:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

יִקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: (יא) וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה רַבָּא חַד לְיוֹמָא רַבָּא חַד לְיוֹמָא יִקְרְבוּן יַת קָרְבָּנְהוֹן לַחֲנֻכַּת מִדְבָּחָא:

(יב) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנֹו נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב לְמִטֵּה יִהוּדָה:
(יב) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנֹו נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב לְמִטֵּה יִהוּדָה: (יב) וַהֲוֹה דְמִקְרַב בְּיוֹמָא קְרַמָּאָה יַת קָרְבַּנְיָה נְחֹשֶׁן בֶּר עֲמִינָדָב לְשִׁבְטָא דִּיהוּדָה:

(יג) וְקָרְבָּנֹו קַעֲרַת בְּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּסֹף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (יג) וְקָרְבָּנֹו קַעֲרַת בְּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּסֹף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (יג) וְקָרְבַּנְיָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מָאָה וְתַלְתִּין סַלְעִין הָוֹה מִתְקַלָּה מִזְרֵקָא חַד דְכֶסֶף מִתְקַלָּיָה שְׁבַעִין סַלְעִין בְּסַלְעֵי קוּדְשָׁא תַרְוֵיהוֹן מְלוֹ סֶלְתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(יד) בַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (יד) בַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (יד) בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סַלְעִין הִיא דְדָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת בּוֹסְמֵיָא:

(טו) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (טו) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (טו) תּוֹר חַד בֶּר תּוֹרֵי דְכֶר חַד אֲמַר חַד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלָתָא:

(טז) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (טז) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (טז) עֶפִיר בֶּר עִזִּין חַד לְחֻטָּאתָא:

(יז) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב: (יז) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב: (יז) וּלְנִכְסַת קוּדְשֵׁיָא תּוֹרִין תּוֹרִין דְכָרִי חֲמִשָּׁא גְדִיִי חֲמִשָּׁא אֲמִרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִין קָרְבָּנָא דְנְחֹשֶׁן בֶּר עֲמִינָדָב:

(יח) בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן צוּעֵר נָשִׂיא יִשְׁשֹׁכָר: (יח) בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן צוּעֵר נָשִׂיא יִשְׁשֹׁכָר: (יח) בְּיוֹמָא תַנְנָא קָרִיב נִתְנָאֵל בֶּר צוּעֵר רַבָּא דִּישְׁשֹׁכָר:

(יט) הַקָּרִב אֶת קָרְבָּנֹו קַעֲרַת בְּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּסֹף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (יט) הַקָּרִב אֶת קָרְבָּנֹו קַעֲרַת בְּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּסֹף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (יט) קָרִיב יַת קָרְבַּנְיָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מָאָה וְתַלְתִּין סַלְעִין הָוֹה מִתְקַלָּה מִזְרֵקָא חַד דְכֶסֶף מִתְקַלָּיָה שְׁבַעִין סַלְעִין בְּסַלְעֵי קוּדְשָׁא תַרְוֵיהוֹן מְלוֹ סֶלְתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(כ) בַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (כ) בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סַלְעִין הִיא דְדָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת בּוֹסְמֵיָא: (כ) תּוֹר חַד בֶּר תּוֹרֵי דְכֶר חַד אֲמַר חַד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלָתָא:

(כא) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (כא) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (כא) תּוֹר חַד בֶּר תּוֹרֵי דְכֶר חַד אֲמַר חַד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלָתָא:

(כב) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (כב) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (כב) עֶפִיר בֶּר עִזִּין חַד לְחֻטָּאתָא:

(כג) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן נִתְנָאֵל בֶּן צוּעֵר: (כג) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן נִתְנָאֵל בֶּן צוּעֵר: (כג) וּלְנִכְסַת קוּדְשֵׁיָא תּוֹרִין תּוֹרִין דְכָרִי חֲמִשָּׁא גְדִיִי חֲמִשָּׁא אֲמִרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִין קָרְבָּנָא בֶּר צוּעֵר:

(כד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֵילֵיָאָב בֶּן חֶלֶן: (כד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֵילֵיָאָב בֶּן חֶלֶן: (כד) בְּיוֹמָא תַלִּיתָאָה רַבָּא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֵילֵיָאָב בֶּר חֶלֶן:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(כה) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (כה) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (כה) קריב ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבועין סלעין בסלעי קודשא תרניהון מלו סלתא דפילא במשח למנחתא:

(כו) כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות: (כו) בזיכא חדא מתקל עשר סלעין היא דדהב מליא קטרות בוסמיא: (כו) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(כז) פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (כז) פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (כז) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(כח) שעיר עזים אחד לחטאת: (כח) שעיר עזים אחד לחטאת: (כח) צפיר בר עזין חד לחטאתא:

(כט) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: (כט) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: (כט) ולנכסת קודשיא תורין תרין דכרי חמשיא גדיי חמשיא אמרין בני שתא חמשיא דין קרבן אליאב בר חלון:

(ל) ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר בן שדיאור: (ל) ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר בן שדיאור: (ל) ביום רביעאה רבא לבני ראובן אליעזר בר שדיאור:

(לא) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (לא) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (לא) קריב ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבועין סלעין בסלעי קודשא תרניהון מלו סלתא דפילא במשח למנחתא:

(לב) כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות: (לב) בזיכא חדא מתקל עשר סלעין היא דדהב מליא קטרות בוסמיא: (לב) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(לג) פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (לג) פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (לג) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(לד) שעיר עזים אחד לחטאת: (לד) שעיר עזים אחד לחטאת: (לד) צפיר בר עזין חד לחטאתא:

(לה) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר בן שדיאור: (לה) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר בן שדיאור: (לה) ולנכסת קודשיא תורין תרין דכרי חמשיא אמרין בני שתא חמשיא דין קרבן אליעזר בר שדיאור:

(לו) ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישידי: (לו) ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישידי: (לו) ביום חמישאה רבא לבני שמעון שלמיאל בר צורישידי:

(לז) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (לז) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

שָׁקַל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (לז) קָרִיב יְתֵ קִרְבָּנֶיהָ מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חָדָא מֵאָה וּתְלָתִין סְלַעִין הוּא מִתְקַלָּה מְזֻרְקָא חַד דְכֶסֶף מִתְקַלָּיהָ שְׁבַעִין סְלַעִין בְּסַלְעֵי קוּדְשָׁא תַרְוִיהוּן מְלוֹ סֶלְתָּא דְפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(לח) כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (לח) בְּזִיכָא חָדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא דְדָהָב מְלֵיאָ קְטֹרֶת בּוֹסְמֵיא: (לח) תּוֹר חַד בַּר תּוֹרֵי דְכַר חַד אֲמַר חַד בַּר שְׁתֵּיהָ לְעֻלְתָּא:

(לט) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֻלָּה: (לט) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֻלָּה: (לט) תּוֹר חַד בַּר תּוֹרֵי דְכַר חַד אֲמַר חַד בַּר שְׁתֵּיהָ לְעֻלְתָּא:

(מ) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (מ) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (מ) צִפִּיר בַּר עִזִּין חַד לְחֻטָּאתָא:

(מא) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן שְׁלָמִיאל בֶּן צוּרִישְׁדִי: (מא) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן שְׁלָמִיאל בֶּן צוּרִישְׁדִי: (מא) וּלְנִכְסַת קוּדְשֵׁי תּוֹרִין תַּרְוִין דְכַרֵּי חֲמִשָּׁא גְדִי חֲמִשָּׁא אֲמַרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִין קִרְבֵּן שְׁלָמִיאל בַּר צוּרִישְׁדִי:

(מב) בְּיוֹם הַשְּׂשִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גֵד אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (מב) בְּיוֹם הַשְּׂשִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גֵד אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (מב) בְּיוֹמָא שְׁתֵּיתָאָה רַבָּא לְבָנֵי גֵד אֱלִיסָף בַּר דְּעוּאֵל:

(מג) הַקֶּרֶב אֶת קִרְבָּנֵי קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מְזֻרְקָא אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שָׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

(מג) הַקֶּרֶב אֶת קִרְבָּנֵי קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מְזֻרְקָא אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שָׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (מג) קָרִיב יְתֵ קִרְבָּנֶיהָ מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חָדָא מֵאָה וּתְלָתִין סְלַעִין הוּא מִתְקַלָּה מְזֻרְקָא חַד דְכֶסֶף מִתְקַלָּיהָ שְׁבַעִין סְלַעִין בְּסַלְעֵי קוּדְשָׁא תַרְוִיהוּן מְלוֹ סֶלְתָּא דְפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(מד) כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (מד) בְּזִיכָא חָדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא דְדָהָב מְלֵיאָ קְטֹרֶת בּוֹסְמֵיא: (מד) תּוֹר חַד בַּר תּוֹרֵי דְכַר חַד אֲמַר חַד בַּר שְׁתֵּיהָ לְעֻלְתָּא:

(מה) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֻלָּה: (מה) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֻלָּה: (מה) תּוֹר חַד בַּר תּוֹרֵי דְכַר חַד אֲמַר חַד בַּר שְׁתֵּיהָ לְעֻלְתָּא:

(מו) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (מו) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (מו) צִפִּיר בַּר עִזִּין חַד לְחֻטָּאתָא:

(מז) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (מז) וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (מז) וּלְנִכְסַת קוּדְשֵׁי תּוֹרִין תַּרְוִין דְכַרֵּי חֲמִשָּׁא גְדִי חֲמִשָּׁא אֲמַרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִין קִרְבֵּן אֱלִיסָף בַּר דְּעוּאֵל:

(מח) בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן עַמִּיהוּד: (מח) בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן עַמִּיהוּד: (מח) בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה רַבָּא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמַע בַּר עַמִּיהוּד:

(מט) הַקֶּרֶב אֶת קִרְבָּנֵי קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מְזֻרְקָא אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שָׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

(מט) הַקֶּרֶב אֶת קִרְבָּנֵי קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מְזֻרְקָא אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שָׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (מט) קָרִיב יְתֵ קִרְבָּנֶיהָ מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חָדָא מֵאָה וּתְלָתִין סְלַעִין הוּא מִתְקַלָּה מְזֻרְקָא חַד דְכֶסֶף מִתְקַלָּיהָ שְׁבַעִין סְלַעִין בְּסַלְעֵי קוּדְשָׁא תַרְוִיהוּן מְלוֹ סֶלְתָּא דְפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(נ) כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (נ) בְּזִיכָא חָדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא דְדָהָב מְלֵיאָ קְטֹרֶת בּוֹסְמֵיא: (נ) תּוֹר חַד בַּר תּוֹרֵי דְכַר חַד אֲמַר חַד בַּר שְׁתֵּיהָ לְעֻלְתָּא:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(נא) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (נא) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (נא) תֹּר חֹד בֶּר תֹּרֵי דְכֶר חֹד אֲמֹר חֹד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלְתָא:
(נב) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (נב) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (נב) צִפִּיר בֶּר עִזִּו חֹד לְחֻטָּאתָא:

(נג) וּלְזֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֱלִישְׁמֵעַ בֶּן עַמִּיהוּד: (נג) וּלְזֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֱלִישְׁמֵעַ בֶּן עַמִּיהוּד: (נג) וּלְנִכְסֵת קוֹדֶשֶׁיֶא תֹרֵיו תִּרְיו דְּכָרֵי חֲמִשָּׁא גְדֵי חֲמִשָּׁא אֲמִרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִּין קֶרְבֵּן אֱלִישְׁמֵעַ בֶּר עַמִּיהוּד:
(נד) בֵּיזִים הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לְבָנֵי מִנְשָׁה גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר: (נד) בֵּיזִים הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לְבָנֵי מִנְשָׁה גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר: (נד) בֵּיזִים הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לְבָנֵי מִנְשָׁה גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר: (נד) בֵּיזִים הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לְבָנֵי מִנְשָׁה גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר:

(נה) הַקֶּרֶב אֶת קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
(נה) הַקֶּרֶב אֶת קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (נה) קָרִיב יְת קֶרְבָּנֵיהָ מִגִּסְתָּא דְּכֶסֶף חֲדָא מֵאָה וְתַלְתֵּי סֻלְעִין הָווּ מִתְקַלָּה מִזְרֶקָא חֹד דְּכֶסֶף מִתְקַלָּה שְׁבַעִין סֻלְעִין בְּסֻלְעֵי קוֹדֶשֶׁא תִּרְוִיחוּן מְלוֹ סֻלְתָא דְּפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(נו) כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (נו) בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סֻלְעִין הִיא דְּדָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת בּוֹסְמֵיֶא: (נו) תֹּר חֹד בֶּר תֹּרֵי דְכֶר חֹד אֲמֹר חֹד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלְתָא:

(נז) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (נז) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (נז) תֹּר חֹד בֶּר תֹּרֵי דְכֶר חֹד אֲמֹר חֹד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלְתָא:
(נח) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (נח) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (נח) צִפִּיר בֶּר עִזִּו חֹד לְחֻטָּאתָא:

(נט) וּלְזֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר: (נט) וּלְזֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן גְּמֻלִיאֵל בֶּן פְּדָה־עוֹר: (נט) וּלְנִכְסֵת קוֹדֶשֶׁיֶא תֹרֵיו תִּרְיו דְּכָרֵי חֲמִשָּׁא גְדֵי חֲמִשָּׁא אֲמִרִין בְּנֵי שְׁתָּא חֲמִשָּׁא דִּין קֶרְבֵּן גְּמֻלִיאֵל בֶּר פְּדָה־עוֹר:
(ס) בֵּיזִים הַתְּשִׁיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בֶּן גְּדַעֲנִי: (ס) בֵּיזִים הַתְּשִׁיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בֶּן גְּדַעֲנִי: (ס) בֵּיזִים הַתְּשִׁיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בֶּן גְּדַעֲנִי: (ס) בֵּיזִים הַתְּשִׁיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בֶּן גְּדַעֲנִי:

(סא) הַקֶּרֶב אֶת קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
(סא) הַקֶּרֶב אֶת קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (סא) קָרִיב יְת קֶרְבָּנֵיהָ מִגִּסְתָּא דְּכֶסֶף חֲדָא מֵאָה וְתַלְתֵּי סֻלְעִין הָווּ מִתְקַלָּה מִזְרֶקָא חֹד דְּכֶסֶף מִתְקַלָּה שְׁבַעִין סֻלְעִין בְּסֻלְעֵי קוֹדֶשֶׁא תִּרְוִיחוּן מְלוֹ סֻלְתָא דְּפִילָא בְּמִשַׁח לְמִנְחָתָא:

(סב) כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (סב) בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סֻלְעִין הִיא דְּדָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת בּוֹסְמֵיֶא: (סב) תֹּר חֹד בֶּר תֹּרֵי דְכֶר חֹד אֲמֹר חֹד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלְתָא:

(סג) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (סג) פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (סג) תֹּר חֹד בֶּר תֹּרֵי דְכֶר חֹד אֲמֹר חֹד בֶּר שְׁתֵּיָה לְעֹלְתָא:
(סד) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (סד) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (סד) צִפִּיר בֶּר עִזִּו חֹד לְחֻטָּאתָא:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(סח) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גרעני: (סח) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גרעני: (סח) ולנכסת קודשיא תורין תרין דכרי חמשה גדיי חמשה אמרין בני שתא חמשה דין קרבן אבידן בר גרעוני:

(סו) ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: (סו) ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: (סו) ביומא עשיראה רבא לבני דן אחיעזר בר עמישדי:

(סז) הקרב את קרבנו קערת פסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (סז) הקרב את קרבנו קערת פסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (סז) קריב ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהו מלו סלתא דפילא במשח למנחתא:

(סח) כף אחת עשרה זהב מלאה קטררת: (סח) בזיכא חדא מתקל עשר סלעין היא דדהב מליא קטררת בוטמאיא: (סח) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(סט) פה אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (סט) פה אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (סט) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(ע) שעיר עזים אחד לחטאת: (ע) שעיר עזים אחד לחטאת: (ע) צפיר בר עזין חד לחטאתא:

(עא) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: (עא) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: (עא) ולנכסת קודשיא תורין תרין דכרי חמשה גדיי חמשה אמרין בני שתא חמשה דין קרבן אחיעזר בר עמישדי:

(עב) ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרון: (עב) ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרון: (עב) ביומא חד עשר יומא רבא לבני אשר פגעיאל בר עכרון:

(עג) הקרב את קרבנו קערת פסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (עג) הקרב את קרבנו קערת פסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (עג) קריב ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהו מלו סלתא דפילא במשח למנחתא:

(עד) כף אחת עשרה זהב מלאה קטררת: (עד) בזיכא חדא מתקל עשר סלעין היא דדהב מליא קטררת בוטמאיא: (עד) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(עה) פה אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (עה) פה אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (עה) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(עו) שעיר עזים אחד לחטאת: (עו) שעיר עזים אחד לחטאת: (עו) צפיר בר עזין חד לחטאתא:

(עז) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרון: (עז) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרון: (עח) ולנכסת קודשיא תורין תרין דברי חמשה אמרין בני שתא חמשה דין קרבן פגעיאל בר עכרון:

(עח) ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עיגן: (עח) ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עיגן: (עח) ביומא תרי עשר יומא רבא לבני נפתלי אחירע בר עיגן:

(עט) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (עט) הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: (עט) קריב ית קרבניה מגסתא דכסף תדא מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהון מלו סלתא דפילא במשח למנחתא:

(פ) כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות: (פ) בזיכא תדא מתקל עשר סלעין היא דדהב מליא קטרות בוסמיא: (פ) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(פא) פד אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (פא) פד אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: (פא) תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא:

(פב) שעיר עזים אחד לחטאת: (פב) שעיר עזים אחד לחטאת: (פב) צפיר בר עזין חד לחטאתא:

(פג) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עיגן: (פג) ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עיגן: (פג) ולנכסת קודשיא תורין תרין דברי חמשה אמרין בני שתא חמשה דין קרבן אחירע בר עיגן:

(פד) זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: (פד) זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: (פד) דא חנכת מדבחא ביומא דרבין יתיה מן דרבין ישראל מגיסי כספא תרתא עשרי מזרקי כספא תרין עשר בזיכי דדהבא תרתא עשרי:

(פה) שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: (פה) שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: (פה) מאה ותלתין סלעין הוה מתקלא דמגיסתא תדא דכספא ושבעין דמזרקא חד כל כסף מניא תרין אלפין וארבע מאה בסלעי קודשא:

(פו) כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרות עשרה עשרה הפך בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: (פו) כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרות עשרה עשרה הפך בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: (פו) בזיכי דדהבא תרתא עשרי מלון קטרות בוסמיא מתקל עשר סלעין הוה מתקלא דבזיכא בסלעי קודשא כל דהב בזיכא מאה ועשרין:

(פז) כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: (פז) כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: (פז) כל תורי לעלתא תרי עשר תורין דכרין תרי עשר אמרין בני שנה תרי עשר ומנחתהון וצפירי בר עזין תרי עשר לחטאתא:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(יט) הזרוע בשלה – לאחר שנתצטלה:
 (כ) קדש הוא לכהן – החלה והרקיב והזרוע תרומה הן לכהן: על חזה התנופה – מלבד חזה ושוק הראויים לו מכל שלמים מוסף על שלמי נזיר הזרוע הזה לפי שהיו שלמי נזיר בכלל וילאו לידון בדבר החדש להפרשת זרוע הולך להחזירן לכללן לידון אף בחזה ושוק:
 (כא) מלבד אשר תשיג ידו – שאם אמר הריני נזיר ע"מ לגלח על ק' עולות ועל ק' שלמים כפי נדרו אשר ידר כן יעשה – מוסף על תורת נזרו. על תורת הנזיר מוסף ולא יחסר שאם אמר הריני נזיר חמש נזירות ע"מ לגלח על ג' בהמות הללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשה:
 (כג) אמור להם – כמו זכור שמור בלע"ז דיגנ"ט: אמור להם – (ספרי) שיהיו כולם שומעים: אמור – (במדבר רבה) מלא לא תצרכם בחפזון וצבהלות אלא בכונה ובלב שלם:
 (כד) יצרכך – שיתצרכו נכסיד: וישמרך – שלא יבאו עליך שודדים ליטול ממונך שהגותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמרן מכל אדם וכיון שבאים לסטים עליו ונוטלין אותה ממנו מה הנאה יש לו במתנה זו אבל הקב"ה הוא הגותן הוא השומר. והרבה מדרשים דרשו בו בספרי:
 (כה) יאר ה' פניו אליך – יראה לך פנים שוחקות פנים אהובות: ויחנך – (ספרי) יתן לך חן:
 (כו) ישא ה' פניו אליך – יכבדך כעסו:
 (כז) ושמו את שמי – (ספרי) יצרכו בשם המפורש: ואני אצרכם. לישראל ואסכים עם הכהנים. ד"א ואני אצרכם לכהנים:
 (א) ויהי ביום כלות משה – (במדבר רבה) כלות כתיב (ר"ל צפת"ח ולא כלות בשו"א ודו"ק) יום הקמת המשכן היו ישראל ככלה הנכנסת לחופה: כלות משה – כללאל ואהליאב וכל חכם לב עשו את המשכן ותלאו הכתוב במשה לפי שמסר נפשו עליו לראות תבנית כל דבר ודבר כמו שהראהו בהר להורות לעושי המלאכה ולא טעה בתבנית אחת וכן מצינו בדוד לפי שמסר נפשו על בנין

(ח) כל ימי נזרו קדוש הוא – זו קדושת הגוף מלהטמא למתים:
 (ט) פתע – זה חונם: פחאם – זה שוגג ויש אומרים פתע פתאום דבר אחד הוא מקרה של פתאום: וכי ימות מת עליו – בזהל שהוא בו: ביום טהרתו – ביום הזייתו או אינו אלא בשמיני שהוא טהור לגמרי ת"ל ביום השביעי אי שביעי יכול אפי' לא הזה ת"ל ביום טהרתו:
 (י) וביום השמיני יבא שתי תרים – להוציא את השביעי או אינו אלא להוציא את התשיעי קבע זמן לקרבין וקבע זמן למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלחה אף מקריבין שמיני ומשמיני והלחה:
 (יא) מאשר חטא על הנפש – שלא נזהר מטומאת המת רבי אלעזר הקפר אומר שציער עצמו מן היין: וקדש את ראשו – לחזור ולהתחיל מנין נזירותו:
 (יב) והזיר לה' את ימי נזרו – יחזור וימנה נזירותו כבתחלה: והימים הראשונים יפלו – לא יעלו מן המנין:
 (יג) יביא אהו – יביא את עצמו וזה אחד משלשה אהים שהיה רבי ישמעאל דורש כן כיוצא בו (ויקרא כב) והשיאו אותם עון אשמה את עצמם כיוצא בו (דברים לד) ויקבור אותו בגי הוא קבר את עצמו:
 (טו) ומנחתם ונסכייהם – של עולה ושלמים לפי שהיו בכלל וילאו לידון בדבר חדש שיטעינו לחם החזירן לכללן שיטעינו נסכים כדין עולה ושלמים: חלות בלולות ורקיבי מלאת – (מנחות עז) עשר מכל מין:
 (יז) זבח שלמים לה' על סל המזאת – ישחט את השלמים ע"מ לקדש את הלחם: את מנחתו ואת נסכו – של איל:
 (יח) וגלח הנזיר פתח אהל מועד – (ספרי) יכול וגלח בעזרה הרי זה דרך בזיון אלא וגלח הנזיר לאחר שחיטת השלמים שכתוב בהן (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד:
 אשר תחת זבח השלמים – תחת הדוד שהוא מבשילן בו לפי ששלמי נזיר היו מתבשלין בעזרה שצריך ליטול הכהן הזרוע אחר שנתצטל ולהניף לפני ה':

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(יא) יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח – (זבחים כא) ועדיין לא היה יודע משה האריך יקריבו אם כסדר תולדותם אם כסדר המסעות עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למסעות איש יומו:

(יב) **ביום הראשון** – אותו היום נטל עשר עטרות ראשון למעשה בראשית ראשון לנשיאים וכו' כדאי' בסדר עולם: למטה יהודה – יחסו הכתוב על שצטו ולא שגבה משצטו והקריב או אינו אומר למטה יהודה אלא שגבה משצטו והביא ת"ל זה קרבן נחשון משלו הביא:

(יג) **שניהם מלחים סלה** – סד למנחת נדבה: (יד) **עשרה זהב** – כתרומתו משקל עשר שקלי הקדש היה זה: מלחה קטרת – לא מלינו קטרת ליחיד ולא על מזבח החיטון אלא זו בלבד והוראת שעה היתה:

(טו) **פר אחד** – מיוחד שצעדו:

(טז) **שעיר עזים אחד לחטאת** – לכפר על קבר התהום (עיין ברא"ם) וטומאת ספק:

(יח) **הקריב נתנאל בן אוּערי**:

(יט) **הקריב את קרבנו** – מה ת"ל הקריב שצטו של יששכר מה שלא נאמר בכל השבטים לפי שצבא ראובן וערער ואמר די שקדמני יהודה אחי הקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו כסדר מסען לדגליהם לכך אמר הקריב את קרבנו והוא חסר יו"ד שהוא משמע הקריב לשון אוי שמפי הגבורה נלטווה הקריב ומהו הקריב הקריב ב' פעמים שצביל ב' דברים זכה להקריב שני לשבטים אחת שהיו יודעים בתורה שנאמר (ד"ה יב) ומצני יששכר יודעי בינה לעתים ואחת שהם נתנו עלה לנשיאים להתנדב קרבנות הללו וביסודו של ר' משה הדרשן מלחתי אמר רבי פנחס בן יאיר נתנאל בן אוּערי השיאן עלה זו: קערת כסף – מנין אותיותיו בגימ' תתק"ל כנגד שנתיו של אדם הראשון: **שליש** ומאה משקלה – על שם שכשהעמיד תולדות לקיום העולם בן מאה ול' שנה היה שנה' (בראשית ה) ויחי אדם שלישים ומאת שנה ויולד בדמותו וגו': מזרק אחד כסף – בגימ' תק"כ על שם נח שהעמיד

בהמ"ק שנה' (תהלים קלב) זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נצבע לה' וגו' לפיכך נקרא על שמו שנה' (מלכים יב) ראה ביתך דוד: **ביום כלות משה להקים** – ולא נאמר ביום הקים מלמד שכל שצעת ימי המלואים היה משה מעמידו ומפרקו ובאותו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר ביום כלות משה להקים אותו היום כלו הקמותיו וראש חודש ניסן היה (גיטין ס) בשני נטרפה הפרה בשלישי הזו הזיה ראשונה ובשביעי גלחו:

(ב) **הם נשיאי המטה** – (ספרי) שהיו שוטרים עליהם במצרים והיו מוכים עליהם שנאמר (שמות ה) ויכו שוטרי בני ישראל וגו': הם העומדים על הפקודים – שעמדו עם משה ואהרן כשמונו את ישראל שנה' (במדבר א) ואתכם יהיו וגו':

(ג) **שם עגלת כב** – אין כב אלא מחופים וכן (ישעיה סו) כבדים וצפרדים עגלות מכוסים קרוים כבים: ויקריבו אותם לפני המשכן – שלא קבל משה מידם עד שנאמר לו מפי המקום. אמר רבי נתן מה ראו הנשיאים להתנדב כאן בתחלה ובמלכת המשכן לא התנדבו תחלה אלא כך אמרו הנשיאים יתנדבו עבור מה שיתנדבו ומה שמחסרין לנו משלימין כיון שראו שהשלימו עבור את הכל שנה' (שמות לו) והמלאכה היתה דים אמרו מעתה מה לנו לעשות הביאו את אבני השוהם והמלואים לאפוד ולחשן לכך התנדבו כאן תחלה:

(ח) **כפי עבודתם** – שהיה משא בני גרשון קל משל מררי שהיו נושאים הקרשים והעמודים והאדנים:

(ט) **כי עבדת הקדש עליהם** – משא דבר הקדושה הארון והשלחן וגו' לפיכך בכתף ישאו:

(י) **ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח** – לאחר שהתנדבו העגלות והבקר לשאת המשכן נשאל לזם להתנדב קרבנות המזבח לחנוכו: ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח – כי לא קבל משה מידם עד שנה' לו מפי הגבורה:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

זמן ולא בא ללמד ביום המשח אלא לומר שגמשה ביום כשהוא אומר (ויקרא ז) ביום משחו אותם למדנו שגמשה ביום ומה ת"ל ביום המשח אותו ביום שגמשה הקריב: קערת כסף שחיים עשרה – (ספרי זמ"ר) הם הם שהתנדבו ולא אירע בהם פסול:

(פה) שלשים ומאה הקערה האחת וגו' – מה ת"ל לפי שנא' שלשים ומאה משקה ולא פירש באיזו שקל לכך חזר ושנאה כאן וכלל בכולן כל כסף הכלים בשקל הקדש: כל כסף הכלים וגו' – (ספרי) למדך שהיו כלי המקדש מכוונים במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריבה ולא מיעט:

(פו) כפות זהב שחיים עשרה – למה נאמר לפי שנא' כף אחת עשרה זהב היא של זהב ומשקלה עשרה שקלים של כסף או אינו אלא כף אחת של כסף ומשקלה עשרה שקלים זהב ושקלי זהב אינן משקלם שוה לשל כסף ת"ל כפות זהב של זהב היו (ספרי):

(פט) ובצא משה – שני כתובים המכחישים זה את זה בא שליש והכריע ביניהם כתוב אחד אומר (ויקרא ח) וידבר ה' אליו מאהל מועד והוא חוץ לפרכת וכתוב אחד אומר (שמות כח) ודברתי אתך מעל הכפרת בא זה והכריע ביניהם משה בא אל אהל מועד ושם שומע את הקול הבא מעל הכפרת: מבין שני הכתובים – הקול יואל מן השמים לבין שני הכתובים ומשם יאל לאהל מועד: מדבר – כמו מתדבר כבודו של מעלה לומר כן מדבר בינו לבין עצמו ומשה שומע מאליו: וידבר אליו – (ספרי) למעט את אהרן מן הדברות: וישמע את הקול. יכול קול נמוך ת"ל את הקול הוא הקול שנדבר עמו בסיני וכשמגיע לפתח היה נפסק ולא היה יואל חוץ לאהל (במדבר רבה):

תולדות בן ת"ק שנה ועל קם עשרים שנה שנגזרה גזירת המבול קודם תולדותיו כמו שפירשתי אלל (שם ה) והיו ימיו מאה ועשרים שנה לפיכך נאמר מזרק א' כסף ולא נאמר מזרק כסף אחד כמו שנא' בקערה לומר שאף אותיות של אחד מטטרפות למנין: שבעים שקל – כנגד שבעים אומות שילאו מבניו:

(כ) כף אחת – כנגד התורה שנתנה מידו של הקב"ה: עשרה זהב – כנגד עשרת הדברות: מלכה קטרת – גימ' של קטרת תרי"ג מלות ובלבד שתחליף קו"ף בדל"ת על ידי א"ת ב"ש ג"ר ד"ק:

(כא) פר אחד – כנגד אברהם שנאמר בו (בראשית יח) ויקח בן בקר: איל אחד – כנגד יצחק (שם כב) ויקח את האיל וגו': כבש אחד – כנגד יעקב (שם ל) והכשדים הפריד יעקב:

(כב) שעיר עזים – לכפר על מכירת יוסף שנאמר בו (שם לו) וישחטו שעיר עזים:

(כג) ולבצח השלמים בקר שנים – כנגד משה ואהרן שנתנו שלום בין ישראל לאביהם שבשמים: אלים עתודים כבשים – ג' מינים כנגד כהנים ולוים וישראלים וכנגד תורה נביאים וכתובים. שלש חמשיות כנגד חמשה חומשין וחמש הדברות הכתובין על לוח אחד וחמש הכתובין על השני. ע"כ מוסודו של ר' משה הדרשן:

(כד) ביום השלישי נשיא וגו' – ביום השלישי היה נשיא המקריב לבני זבולון וכן כולם אצל בנתנאל שנא' בו הקריב נתנאל נופל אחריו הלשון לומר נשיא ישכר לפי שכבר הזכיר שמו והקרבתו ובשאר שלל נאמר בהן הקריב נופל עליהן לשון זה נשיא לבני פלוני אותו היום היה הנשיא המקריב לשבט פלוני:

(כד) ביום המשח אותו – בו ביום שגמשה הקריב ומה אני מקיים אחרי המשח שגמשה תחלה ואח"כ הקריב או אחרי המשח לאחר

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

נביא – שופטים פרק יג'

(ב) ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: (ג) וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: (ד) ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: (ה) כי הנה הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: (ו) ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: (ז) ויאמר לי הנה הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: (ח) ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: (ט) וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: (י) ותמהר האשה ותנץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: (יא) ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: (יב) ויאמר מנוח עתה יבא דבריה מה יהיה משפט הנער ומעשהו: (יג) ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתני אל האשה תשמר: (יד) מכל אשר יצא מגופן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: (טו) ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: (טז) ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: (יז) ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך (דברך) וכבדנוך: (יח) ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: (יט) ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: (כ) ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: (כא) ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: (כב) ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: (כג) ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: (כד) ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: (כה) ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

משנה – אהלות פרק ט'

(א) בְּזֵרֵת שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַפֶּתַח וּפִיָּהּ לַחוּץ, בְּיַת מִן הַמֵּת נִתּוֹן תַּחְתֶּיהָ אוֹ עַל גְּבֵה מִבְּחוּץ, כֹּל שֶׁהוּא כְּנֶגֶד הַיָּת תַּחְתֶּיהָ וְגִבָּה טָמֵא. וְכֹל שֶׁאִינוֹ כְּנֶגֶד הַיָּת, תּוֹכָהּ, וְהַיָּת, טָהוֹר. בְּבֵית, אֵין טָמֵא אֶלָּא הַבַּיִת. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טָמֵא: וְתוֹכָהּ כְּלוּמַר כְּלִים שֶׁצְּתוּכָהּ וְאִפִּילוֹ הֵן כְּנֶגֶד הַיָּת, וְכִלִּים נְמוֹ שֶׁצְּבִיתָ, הַכֹּל טָהוֹר: צְבִית אֵין טָמֵא אֶלָּא הַבַּיִת – אִם הַכֹּזֵית צְבִית, אֵין טָמֵא אֶלָּא הַבַּיִת, דַּפִּיה לַחוּץ: צְבִית הַכֹּל טָמֵא – אִם הַכֹּזֵית צְחוּךְ הַכּוֹרֶת, הַכֹּל טָמֵא. דְּצְכוּרֶת שֶׁהִיא נְקוּבָה מִן הַדַּפְנוֹת צְפוּתָה טַפַּח עֶסְקִינֵן כְּדַבְעִינֵן לְמִימַר לְקַמֵּן (מַשְׁנָה ג), אֶלָּא שֶׁהַנְּקֻבִים פְּקוּקִים צֶקֶשׁ וְאֵין הַסְּחִימָה מֵהוֹדֶקֶת וְדַךְ הַנְּקֻבִים יוֹאֲרָה הַטּוּמְאָה לְבֵית כִּיּוֹן לֹא מֵהַדְּקִי, וְאִפִּילוֹ כְּלִים שֶׁתַּחְתֶּיהָ וְשַׁעַל גְּבֵה מִבְּחוּץ טָמֵאִים, דִּכִּיּוֹן שֶׁהִיא צְתוּכָה רוֹאֵין אֹתָהּ כְּאִילוֹ הִיא מֵלֵאָה טוּמְאָה, וְאֵין כְּלִי מֵאִיל עַל מֵה שֶׁתַּחְתּוֹ וְעַל גְּבִי. אֶלָּא כְּשֶׁהַטּוּמְאָה צְבִית אֶמְרֵן לְעִיל דַּאֵין טָמֵא אֶלָּא הַבַּיִת, שֶׁאֵין הַטּוּמְאָה נִכְנַסֶת צְכוּרֶת דַּךְ הַנְּקֻבִים אַע"פ שֶׁשׁ צֶהֵן פּוֹתַח טַפַּח הוֹאִיל וְהֵן פְּקוּקִים, וְדַךְ פִּיה אֵינָה נִכְנַסֶת שֶׁהִיא פִּיה לַחוּץ:

(ב) הַיָּתָה גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ טָפַח, טָמֵאָה תַּחְתֶּיהָ אוֹ בְּבֵית אוֹ עַל גְּבֵה, הַכֹּל טָמֵא, אֶלָּא תּוֹכָהּ. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טָמֵא: רַע"ב – (3) הִיתָה גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח – דַּעֲכִשְׁיוּ יֵשׁ תַּחְתֶּיהָ אֹהֶל טַפַּח: הַכֹּל טָמֵא – לְמַצִּיָּה טוּמְאָה לְבֵית כִּיּוֹן דְּגְבוּהָה טַפַּח, וְכִלִּים שַׁעַל גְּבֵה אִפִּילוֹ שֶׁלֹּא כְּנֶגֶד הַטּוּמְאָה נְמוֹ טָמֵאִין וְאִפִּילוֹ בְּחוּץ, דַּתַּחְתֶּיהָ כְּמֵאֵן דְּמִלִּי טוּמְאָה, וְאֵין מֵלֵאָה עַל גְּבֵה דַּאֵין כְּלִי מֵאִיל. וְכֵן אִם טוּמְאָה צְבִית נְמוֹ הַכֹּל טָמֵא מֵהֵאֵין

(ג) בְּפִיָּה דְּבָרִים אֶמְוֹרִים, בְּזִמְן שֶׁהִיא כְּלִי מְחֻלְחָלֶת. הַיָּתָה פְּחוּתָה וּפְקוּקָה בְּקֶשׁ אוֹ אֶפְוִצָּה, אֵיזוֹ הִיא אֶפְוִצָּה, כֹּל שֶׁאֵין לָהּ טָפַח מִמְּקוֹם אַחַד, בְּזֵרֵת מִן הַמֵּת נִתּוֹן תַּחְתֶּיהָ, כְּנֶגֶד עַד הַתְּהוּם טָמֵא. עַל גְּבֵה, כְּנֶגֶד עַד הַרְקִיעַ טָמֵא. בְּבֵית, אֵין טָמֵא אֶלָּא הַבַּיִת. בְּתוֹכָהּ, אֵין טָמֵא אֶלָּא תּוֹכָהּ:

רַע"ב – (ג) זִמְן שֶׁהִיא כְּלִי – שֶׁלֹּא נִפְתַּחֶה וְלֹא נִצְטַלָּה מֵתוֹרֶת כְּלִי: מֵחֻלְחָלֶת – שֶׁהַדַּפְנוֹת נְקוּבוֹת צְפוּתָה טַפַּח, שְׂרָגִילִים

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

דכיון דללאו כלי היא, חשוכה כלאהל להליכ
תוכה ועל גבה: על גבה – אם כזית מן המת
נתון על גבה: כנגדו עד הרקיע טמא – וכל
השאר טהור, דמלכלת תוכה ותחתיה כיון דלאו
כלי היא: צבית – אם כזית מן המת צבית:

– שנפחתה ונתצטלה מתורת כלי: ופקוקה
צק – במקום הפחיתה. ודפנותיה שלימות
שאינה מחולחלת: או אפולה – או אפילו חין
דפנותיה שלימות ללא שאפולה כלומר סתומה
במקום שהיא מחולחלת ואין זה חלחול טפח:
כנגדו עד התהום טמא – וכל השאר טהור.

(ד) היתה גבוהה מן הארץ טפח, טמאה תחתיה או בבית, תחתיה והבית
טמא, תוכה וגבה טהור. בתוכה, אין טמא אלא תוכה. על גבה, כנגדו עד
הרקיע טמא:

מה שבחוץ כיון דלאו כלי היא: צבית – אם
הטומאה צבית: חין טמא ללא תוכה – וכל
השאר טהור:

רע"ב – (7) תחתיה והבית טמא – דמציאין
טומאה מזה לזה: תוכה טהור – מה שבפנים.
כיון שפיה לחוץ. וגבה נמי טהור, דמלכלת על

(ה) בפיה דברים אמורים, בזמן שפיה לחוץ. היה פיה לפניו וכזית מן המת
נתון תחתיה או על גבה מבחוץ, כל שהוא כנגד הזית, תחתיה וגבה
(ותוכה) טמא. וכל שאינו כנגד הזית, תוכה והבית טהור. בתוכה או בבית,
הכל טמא:

לחוץ לפיה לפניו, ללא דפיה לחוץ קתני
לעיל צבית חין טמא ללא הבית, והכא דפיה
לפנים קתני הכל טמא משום דנכנסת טומאה
דכך פיה:

רע"ב – (ה) היה פיה לפניו – שהיתה
מוטה על כדה ושוליה לחוץ ופיה בפנים,
והשתא מיירי בזמן שהיא כלי מחולחלת ואינה
גבוהה מן הארץ טפח. ואין חילוק בין פיה

(ו) היתה גבוהה מן הארץ טפח, טמאה תחתיה או בבית או בתוכה או על
גבה, הכל טמא:

הכל טמא ללא תוכה והכא דפיה לפניו,
הכל טמא:

רע"ב – (ו) היתה גבוהה – לעיל דפיה לוח
קתני טומאה תחתיה או צבית ואו על גבה,

(ז) בפיה דברים אמורים, בזמן שהיא כלי מחולחלת. היתה פחותה ופקוקה
בקש או אפולה, איזוהי אפולה, כל שאין לה טפח ממקום אחד, פזית מן
המת נתון תחתיה, כנגדו עד התהום טמא. על גבה, כנגדו עד הרקיע
טמא. בתוכה או בבית, תוכה והבית טמאים:

והשאר טהור. וצבית גבוהה מן הארץ טפח
אירי: צבית או צבית תוכה והבית טמאים
– משום דפיה לפניו. אבל לעיל דפיה לחוץ,
קתני טומאה צבית חין טמא ללא הבית
והשאר טהור:

רע"ב – (ז) בזמן שהיא כלי מחולחלת –
בחנם נקט מחולחלת, ללא מהני מחולחלת
אלא דפיה לחוץ לענין הולאת טומאה מתוכה
לצבית, והכא דפיה לפניו הרי יולאת דכך פיה,
אלא איירי דתנא רישא מחולחלת כהדי כלי,
נקטיה נמי הכא: כנגדו עד התהום טמא –

(ח) היתה גבוהה מן הארץ טפח, טמאה תחתיה או בבית או בתוכה, הכל
טמא, אלא גבה. על גבה, כנגדו עד הרקיע טמא:

לעיל דפיה לחוץ תוכה וגבה טהור:

רע"ב – (ח) ללא גבה – ותוכה טמא
כשהטומאה צבית, משום דפיה לפניו. אבל

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(ט) הִיָּתָה מִמְּלֶאכָה אֶת כָּל הַבֵּית וְאִין בֵּינָה לְבֵין הַקּוֹרוֹת פּוֹתַח טַפַּח, טְמֵאָה בְּתוֹכָהּ, הַבֵּית טְמֵא. טְמֵאָה בְּבֵית, מֵה שְׁבִתוֹכָה טְהוֹר, שְׁדָרְךָ טְמֵאָה לְצֵאת וְאִין דְּרָבָה לְהַכְנִיס, בֵּין עוֹמֶדֶת בֵּין מִטָּה עַל צְדָה, בֵּין אַחַת בֵּין שְׁתֵּי:

פרק ג': זין עומדת – כלומר, לין זה נוהג זין עומדת ומגעת לקורות זין מוטה על אדה ואין זין פיה לזופן הבית פותח טפח: זין אחת זין שחיס – זו על זו, ואין זין פי השניה לקורות פותח טפח, וכן אין זין שולי השניה לפיה של ראשונה פותח טפח:

רע"ב – (ט) היתה ממלכה את כל הבית – שכולה בתוך לפניו ויושבת על שוליה ופיה מגיע לשמי קורה שאין בינה לתקרה פותח טפח: טומאה בתוכה, הבית טמא. טומאה בבית, מה שבתוכה טהור – מידי דהוה אביב שהוא קמור תחת הבית שיש בו פותח טפח ואין ביציאתו פותח טפח לתנן לעיל בסוף

(י) הִיָּתָה עוֹמֶדֶת בְּתוֹךְ הַפֶּתַח וְאִין בֵּינָה לְבֵין הַמְּשַׁקּוֹף פּוֹתַח טַפַּח, טְמֵאָה בְּתוֹכָהּ, הַבֵּית טְהוֹר. טְמֵאָה בְּבֵית, מֵה שְׁבִתוֹכָה טְמֵא, שְׁדָרְךָ הַטְּמֵאָה לְצֵאת וְאִין דְּרָבָה לְהַכְנִיס:

גרסינן. שהטומאה יולאה לחוץ ואינה נכנסת לכוורת. וזכרוב ספרים גורסין, מה שבתוכה טמא לפי שהטומאה יולאה מן הבית דרך פתחה ומטמאה מה שבתוכה, והיא עומדת בתוך הפתח:

רע"ב – (י) הבית טהור – שהמשקוף יורד וסותם את פי הכוורת. וזכוורת שאינה מחולחלת איירי. לאי במחולחלת, דרך החלחול היתה טומאה יולאה לבית ככל הני לעיל: טומאה בבית מה שבתוכה טהור –

(יא) הִיָּתָה מִטָּה עַל צְדָה בְּאֵוִיר וְכַזִּית מִן הַמַּת נִתּוֹן תַּחְתֵּיהָ אוֹ עַל גְּבֵהָ, כֹּל שֶׁהוּא כִּנְגַד הַזִּית, תַּחְתֵּיהָ וְגֵבֵהָ, טְמֵא. וְכֹל שֶׁאִינוֹ כִּנְגַד הַזִּית, תּוֹכָהּ, טְהוֹר. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טְמֵא:

גבוהה טפח להכא כגבוהה טפח לריש פרחין, אללא דכאן אין שייך להזכיר בית דבעומדת תחת האויר עסקינן:

רע"ב – (יאל) באויר – בחצר או בגינה שאין שם אוהל. ודינה כדן כוורת שהיא לתוך הפתח ופיה לחוץ כדתנן בריש פרחין. וכן נמי

(יב) הִיָּתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחְתֵּיהָ אוֹ עַל גְּבֵהָ, הַכֹּל טְמֵא, אֶלְא תּוֹכָהּ. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טְמֵא. בְּמֵה דְבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהִיא כְּלִי. הִיָּתָה פְּחוּתָה וּפְקוּקָה בְּקֶשֶׁת, אוֹ מִחֻזְקַת אַרְבָּעִים טָאָה בְּדַבְּרֵי חֲכָמִים, פְּזִית מִן הַמַּת נִתּוֹן תַּחְתֵּיהָ, כִּנְגַדוֹ עַד הַתְּהוֹם טְמֵא. עַל גְּבֵהָ, כִּנְגַדוֹ עַד הָרְקִיעַ, טְמֵא. בְּתוֹכָהּ, אִין טְמֵא אֶלְא תּוֹכָהּ. הִיָּתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחְתֵּיהָ, תַּחְתֵּיהָ טְמֵא. בְּתוֹכָהּ, תּוֹכָהּ טְמֵא. עַל גְּבֵהָ, כִּנְגַדוֹ עַד הָרְקִיעַ טְמֵא:

ומללת אתחתייה ואתוכה ועל גבה: כזית מן המת נתון תחתיה – דינה כנפתחה ואינה גבוהה ופיה לחוץ לתנן לעיל: היתה גבוהה מן הארץ טפח – הד נמי דינה כדן כוורת שפיה לחוץ ופחותה ופקוקה וגבוהה טפח לתנן לעיל:

רע"ב – (יג) בזמן שהיא כלי – היכא לעומדת באויר אין שייך להזכיר מחולחלת, ומשום הכי לא תני הכא או אפוכה כדתני לעיל, דאין שייך אפוכה אללא במחולחלת: או מחזקת ארבעים סאה כדברי חכמים – דפליגי אתנא קמא וסברי דמחזקת ארבעים סאה כנפתחה ונתבטלה מתורת כלי דמיא

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

(יג) הִיְתָה יוֹשֶׁבֶת עַל שׁוּלְיָהּ וְהָיָא כְּלִי, טְמֵאָה תַחְתֶּיהָ, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גְּבֻהָ, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיּוֹרְדָתָּ. הִיְתָה גְבוּהָהּ מִן הָאָרֶץ טַפַּח אוֹ מְכַסָּה אוֹ כְּפוּיָה עַל פִּיהָ, טְמֵאָה תַחְתֶּיהָ, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גְּבֻהָ, הַכֹּל טְמֵאָה:

מִן הַכֹּל, כִּיּוֹן דַּפְחוּתָהּ וְאִין גְּבוּהָהּ טַפַּח, שְׂאִין עָס אוֹהֵל לְהַבִּיאַת אֶת הַטּוֹמְאָה לְכַלְדִּין: אֲבָל הִיא גְבוּהָהּ טַפַּח אוֹ מְכַסָּה – אַע"פ שְׂאִינָה גְבוּהָהּ טַפַּח: אוֹ כְּפֹאֵה עַל פִּיהָ – שִׁשׁ אוֹהֵל לְהַבִּיאַת טּוֹמְאָה: הַכֹּל טַמְאָה – וְאִין הַכִּיסוּי חֲשׂוֹב לְהַפְסִיק בִּין אוֹיֵר תּוֹכָהּ לְאוֹיֵר שְׁלַמְעֵלָה, דְּלֹא דְמִי כֹלֵל לְמוֹטָה עַל כֹּהֵן. וְדוֹקָא לְמַכּוּסָה בְּכַפִּיָּסָה אוֹ בְּשֹׂאֵר כְּלִי אַע"פ שְׁטוֹמְאָה עַל גְּבוּהָהּ אִין הַטּוֹמְאָה בּוֹקֵעַת אֶת הַנֶּסֶךְ, כְּדַתְנָן לְעֵיל פְּרָקָה וְאִם מְשַׁנָּה וְאִין גְּבוּהָהּ טַפַּח שְׂאִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת:

רע"ב – (יג) היתה יושבת על שוליה וכו' טומאה תחתיה או בתוכה או על גבה – כל על גבה ששנינו גבי כוורת כשהיא יושבת על שוליה ופיה למעלה, היינו שהטומאה מאהיל חוץ לה [לה] למעלה מפיה: בוקעת ועולה – אע"ג דלעיל צמוטה על דעה וטומאה תחתיה או על גבה מכלת על מה שבתוכה, הכא דפיה למעלה מאחר דאין מכלת על מה שחולה לה אין מכלת על מה שבתוכה כיון דאין הפסק בין אויר שבתוכה לאויר של מעלה בחולה לה. ודוקא כנגד הזית טמא ולא

(יד) בַּמָּוֶה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנָן שְׁהִיא כְּלִי. הִיְתָה פְּחוּתָהּ וּפְקוּקָה בְּקֶשֶׁת, אוֹ מְחֻזָּקָת אַרְבָּעִים סָאָה בְּדָבָרֵי חֲכָמִים, טְמֵאָה תַחְתֶּיהָ, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גְּבֻהָ, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיּוֹרְדָתָּ. רַבִּי אֶלְיָעָזָר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים, אִין טְמֵאָה עוֹלָה לָהּ, אִף לֹא יוֹרְדָתָּ מִמֶּנָּה. הִיְתָה גְבוּהָהּ מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַחְתֶּיהָ, תַחְתֶּיהָ טְמֵאָה. בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גְּבֻהָהּ, כְּנִגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ טְמֵאָה:

אִף לֹא יוֹרְדָתָּ מִמֶּנָּה – בְּזִמְנָן שְׁטוֹמְאָה בְּתוֹכָהּ אִינָה יוֹרְדָתָּ תַחְתֶּיהָ: תַחְתֶּיהָ טַמְאָה – וְתוֹכָהּ וְגַבָּהּ טַמְאָה: כְּנִגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ טַמְאָה – אֲבָל תַחְתֶּיהָ טַמְאָה:

רע"ב – (יד) היתה פחותה – שנפחתה וצטלה מחורת כלי: כדברי חכמים – דפליגי אהנא קמא ומשון מחזקת ארבעים סאה לפחותה ופקוקה בקש: אין טומאה עולה לה – בזמן שהטומאה תחתיה אינה עולה לתוכה:

(טו) אֲרוֹן שְׁהִיא רְחֵבָה מְלֻמְטָן וְצָרָה מְלֻמְעָלָן וְהִמַּת בְּתוֹכָהּ, הַנּוֹגֵעַ בָּהּ מְלֻמְטָן, טְהוֹר. וּמְלֻמְעָלָן, טְמֵאָה. רְחֵבָה מְלֻמְעָלָן וְצָרָה מְלֻמְטָן, הַנּוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טְמֵאָה. הִיְתָה שְׁוָה, הַנּוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טְמֵאָה, דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְיָעָזָר. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מְטַפַּח וְלִמְטָן, טְהוֹר. מְטַפַּח וְלִמְעָלָן, טְמֵאָה. הָעֵשׂוּיָה כְּמִין קְמֻטָרָא, הַנּוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טְמֵאָה. כְּמִין גְּלוֹסְקוֹס, הַנּוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טְהוֹר, חוּץ מִמְּקוֹם פְּתִיחָתָהּ:

כֹּהֵן: ר' יהושע מטהר מטפח ולמטה – דאין נחשב כארון אלכא טפח הסמוך לחלל הארון, הלכך אינה בוקעת מטפח ולמטה: העשויה כמין קמטרא – הוא כלי שכיסויו מכסה עובי הדפנות. תרגום לאשר על המלחחה [מלכיס צ י], לדי ממנא על קמטרא: הנוגע בה מכל מקום טמא – דכל שכנגד הכיסוי טמא, וכיסויו מכסה את כולו: כמין גלוסקוס הנוגע בה מכל מקום טהור

רע"ב – (טו) ארון שהיא רחבה – האי ארון הוא שן סלע שצולט מן ההר ונחלב בו קצר, רחב מלמטה וצר מלמעלה ופיו למעלה: הנוגע בה מלמטן טהור – למה שכנגד פיו נחשב כארון, אבל שצדדים לא: רחב מלמעלה וצר מלמטה – או שהיה שוה, הנוגע בו מכל מקום טמא, דברי ר' אליעזר. שהכיסוי מצדקע הטומאה ככולו, שהטומאה עולה עד הכיסוי וחוזרת ויורדת על פני

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

זכיסוי סכנגד חללה:

– אין כיסוי שלו חלל כנגד חללו כיתד
התחוב זנקב זדוחק: חוץ ממקום פתיחתה –

(טז) חֲבִית שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת עַל שׁוּלְיָהּ בְּאוֹר וְכֹזֵית מִן הַמֵּת נָתוּן תַּחְתֶּיהָ אוֹ
בְּתוֹכָהּ כְּנֶגֶד קוֹרְקוֹרְתָהּ, טְמֵאָה. תַּחַת דְּפָנָהּ מִבְּחוּץ, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה,
בּוֹקֵעַת וַיּוֹרְדָתָהּ, וְהַחֲבִית טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיּוֹרְדָתָהּ, וְהַחֲבִית
טְהוֹרָה. בְּתוֹכָהּ וְתַחַת דְּפָנָהּ, אִם יֵשׁ בְּדַפְּנוֹת פּוֹתַח טְפַח, הַכֹּל טָמֵא, וְכֶנֶגֶד
פִּיהָ טְהוֹר. וְאִם לֹא, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיּוֹרְדָתָהּ. בְּמָה דְבָרִים
אֲמוּרִים, בְּטְהוֹרָה. אָבֵל אִם הִיְתָה טְמֵאָה אוֹ גְבוּהָהּ מִן הָאָרֶץ טְפַח אוֹ
מִכֶּסֶה אוֹ כְּפוּיָה עַל פִּיהָ, טְמֵאָה תַּחְתֶּיהָ, בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גְּבֻהָהּ, הַכֹּל טָמֵא:

פוחח טפח – שזטן החצית זולטת כל כך
לחוז שיט שס בזמקום אחד עד כנגד פיה של
החצית טפח על טפח זרום טפח: הכל טמא
– שהאוהל מזיח את הטומאה בכל החצית,
חוץ מכנגד פיה שאין שם אוהל, הלכך כנגד
פיה טהור: ואם לאו – לאין שם טפח:
טומאה בוקעת ועולה – ואין טמא חלל
כנגד הזית: זמה דברים אמורים בטורה –
חצית שאינה מקבלת טומאה: אבל אם
היתה טמאה – כגון סתם חצית שזכרפה
זכזשן שהיא מקבלת טומאה: או גבוהה מן
הארץ טפח או מכוסה או כפויה – ואפילו
היא טהורה וטומאה תחתיה או בתוכה או
על גבה, הכל טמא. דאי בת קיבולי טומאה
היא ויושבת על שוליה וטומאה תחתיה או
בתוכה או על גבה, אזע"פ שאין כלי חרס
מיטמא מגבו, נטמאת כאן החצית עצמה,
מידי דהוה הכלים שבתוכה מאחר שאינה
מוקפת כמיד פחיל, דאין כלי מזיל אפילו על
מה שבתוכו חלל עם דפנות אהלים במקום
שאין הפסק מאויר תוכו לאויר שחוצה לו.
והאי תחתיה, היינו תחת שוליה, ללא תני
תחת דופנה מבחוץ. ונטמאה החצית עצמה.
וכיון דחצית עצמה טמאה היא, נטמאו כל
כלים שבתוכה אפילו שלא כנגד הטומאה,
דאזע"ג דקיימא לן דאין אדם וכלים מיטמאים
מאויר כלי חרס, הכא כל זמן שהזית תחתיה
מיטמאין מטעם חיבורים מאחר דחצית
עצמה טמאה. וכן גבוהה מן הארץ טפח
אפילו טהורה חזינן תחתיה כאילו הוא מלא
טומאה ואפילו טומאה על גבה. והשתא כל
הני אין לניס שוה, דאם החצית מקבלת

רע"ב – (טז) חצית שהיא יושבת – חציות
שזכר לזכות למעלה ללא פיהן ולמטה ללא
השולים, ורחבות זאמלען, וכמין זטן רחבה
זולטת מהן זאמלען מבחוץ: באויר – היינו
באויר העולם. לאפוקי תחת האוהל:
קורקורתה – כמו קרקעיתה. והן השולים:
בוקעת ועולה בוקעת ויורדת – וכל כלים
שכנגד הזית טמאים, זין תחתיה זין על גבה
זין בתוכה, מידי דהוה אכורת דלעיל (משנה
יג) היושבת על שוליה. אבל שזלדדים שלא
כנגד הזית טהורים: והחצית טמאה – לא
שתהא החצית עצמה טמאה, דהא הכא
חצית שאינה מקבלת טומאה עסקינן,
דלמוכח בזיפא, חלל החצית טמאה כלומר
אף כלים שבתוך החצית כנגד הטומאה
טמאים, משום דסתם חצית פיה רחב כשיעור
קורקורתה, וכיון שאין הפסק זין אויר תוכה
לאויר שעל גבה למעלה חוצה לה, מתוך
שאינה מזללת חוצה לה אין מזללת בתוכה:
תחת דופנה מבחוץ טומאה בוקעת ועולה
בוקעת ויורדת – וטמא חוץ לחצית כל
שכנגד הזית: והחצית טהורה – היינו מה
שבתוך החצית אפילו כנגד הזית, דדופני
החצית זולטות זאמלען, וכשיט כזית תחת
הדופן זמי דופנה לזורת שהיא מוטה על
זדה דתוכה טהור לפי שיט הפסק זין אויר
תוכה שכנגד הזית לאויר שחוצה לה כנגד
הזית: בתוכה ותחת דופנה – כלומר זפנים
זחלל דופנה. וקרי ליה תחת דופנה, לפי
שהדופן הולך וזר ללא פיה. ולאפוקי על
שוליה המכוון כנגד פיה: אם יש זלפנות

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

כנגד הטומאה טמא. ואין לתמוה, כפוייה על פיה וטומאה על גבה תליל מה שצחוכה ככלים טהורים המוקפים כמיד פחיל, דשאני הכא דליכא מיכוח:

טומאה, מה שצחוכה אפילו שלא כנגד הטומאה טמא. והמאהיל על גבה, כנגד הטומאה טמא, שלא כנגד הטומאה טהור. אבל גבוהה מן הארץ טפח או מכוסה או כפוייה על פיה, המאהיל על גבה אפילו שלא

גמרא – גדה דף כא' ע"ב

תנו רבנן המפלת חתיכה סומכוס אומר משום רבי מאיר וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו קודעה אם יש דם בתוכה טמאה ואם לאו טהורה כרבנן ועדיפא מדרבנן כרבנן דאמרי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם ועדיפא מדרבנן דאינהו סברי עמה אין בתוכה לא וסומכוס סבר אפילו בתוכה ותניא אידך המפלת חתיכה ר' אחא אומר קודעה אם תוכה מאדים טמאה ואם לאו טהורה כסומכוס ועדיפא מסומכוס ותניא אידך המפלת חתיכה רבי בנימין אומר קודעה אם יש בה עצם אמו טמאה לידה אמר רב חסדא ובהחתיכה לבנה וכן כי אתא זוגא דמן חדייב אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חתיכה לבנה קודעה אם יש בה עצם אמו טמאה לידה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי המפלת חתיכה קודעה אם יש בה דם אגור טמאה ואם לאו טהורה כסומכוס וקילא מכולהו:

קש"י על הגמרא

דהוא מין נשך: זוגא דמן חדייב – שני תלמידי חכמים מאותו מקום: אגור – דם הרבה: כסומכוס – דלמר דם שצחוכו מטמא אותה משום נדה: וקילא מכולהו – מדסומכוס ללא דעי אגור ומדר' אחא דלמר אפילו אין תוכה חלל מאדים:

ועדיפא – חמירא: אם תוכה מאדים – הבשר מאדים ואפי' אין שם דם ממך: כסומכוס – דלמר תוכה כעמה ועדיפא מדסומכוס דאיהו דעי דם ממך: טמאה לידה – ויש לה ימי טוהר ותשצ לזכר ולנקבה ימי טומאה דנקבה וימי טוהר דזכר: לבנה –

זוהר – תרומה דף קסה' ע"ב

תיאובתיה דההוא עלמא עלאה, לגבי האי אתר, כדכורא דתיאובתיה תדין לגביה דנוקבא. בד מלפא עאל לגבי מטרוניתא, אשפח לה בעעיבו, כדין כל מה דאיהי בעאת, בידהא אתמסר, וההוא בר נש, וההיא עלותא, לא אהדר בריקניא, וקודשא בריה הוא חייס (דף קס"ה ע"ב) עליה. זפאה חולקיה דההוא בר נש, דאושיד דמעין קמי קודשא בריה הוא, בעלותיה:

חק לישראל – פרשת נשא יום ו'

בְּגוֹזֵנָא דָּא בְּשַׁבַּת, מֵאֵן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבַּת, מִגּוֹ צַעֲרִיהּ אַחֲזֵי עֵצִיבָא, וּבְשַׁבַּת שְׁלֵטָא הֵהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה, הֵהוּא דְאַתְחֲזֵי בְּחֻדָּהּ, וְאַיְהוּ חֻדָּהּ וְחֻדֵי לְכֻלָּא. הֵהוּא דִּיתִיב בְּעֵצִיבוֹ, בְּגִין דְּאַיְהוּ שְׁלֵטָא, אֲפִיק לְהֵהוּא בְּרַ נְשׁ מֵהֵהוּא עוֹנֵשָׁא דְאַתְגָּזֵר עֲלֶיהָ, וְהָא אַתְמַר, סְלוּ: הָבוּ יָקָר, וְרוֹמְמוּ לְהֵהוּא דְרוֹכְבֵי בְּעֵרְבוּתָא, דְּאַיְהוּ חֻדָּהּ וְחֻדֵי פְלָא, רְקִיעָא עַל גְּבֵי חַיּוֹתָא בְּיָהּ שְׁמוֹ וְדָא, דְּהָא בְּהֵהוּא אַתְרַ שְׁמָא דָּא אַתְכְּלִיל. וְעֲלוּזוֹ לְפָנָיו, בְּגִין דְּלָא אֲצַטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קַמֵּיהּ עֵצִיבוֹ, כְּמָה דְאַתְמַר:

הלכה – הרמב"ם הלכות שבת פ"ט

(א) האופה כגרוגרת חייב אחד האופה את הפת או המבשל את המאכל או את הסממנין או המחמם את המים הכל ענין אחד הוא שיעור המחמם את המים כדי לרחוץ בהן אבר קטן ושיעור מבשל סממנין כדי שיהיו ראויין לדבר שמבשלין אותן לו:
 (ב) הנותן ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ונתגלגלה חייב שהמבשל בתולדות האור כמבשל באור עצמה וכן המדיח בחמין מלית הישן או קוליס האספנין והוא דג דק ורך ביותר הרי זה חייב שהדחתן בחמין זה הוא גמר בשולן וכן כל כיוצא בהן:
 (ג) המפקיע את הביצה בבגד חם או בחול ובאבק דרכים שהן חמים מפני השמש אע"פ שנצלית פטור שתולדות חמה אינם כתולדות האש אבל גזרו עליהן מפני תולדות האור וכן המבשל בחמי טבריה וכיוצא בהם פטור המבשל על האור דבר שהיה מבושל כל צרכו או דבר שאינו צריך בישול כלל פטור:

לע"נ:

זאב וזיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה
 בת שמואלה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.